

Pinus nigra subsp. nigra
sosna czarna

(C) fot. Gabriel Tomżyński

(c) fot. Gabriel Tomżyński TOMŻYŃSKI Szkołka Roślin

(C) fot. Gabriel Tomżyński

(c) fot. Gabriel Tomżyński TOMŻYŃSKI Szkołka Roślin

(c) fot. Lucjan Kurowski KUROWSCY Szkołki

Podgatunek wschodni sosny czarnej. Występuje w Austrii, na Bałkanach, w Grecji, Turcji, na Cyprze i w Turcji, czyli w górach Europy Południowej i Środkowej oraz w Azji Mniejszej. Zwykle jest to drzewo, dorastające 25-45 m wys. i kilkunastu metrów szer. Początkowo rośnie szybko, szerokostożkowato, później tworzy szerokie, ciemne, parasolowate korony. Kora starych drzew ciemna, spękana. Igły skupione po 2 szt. w pęczku, ciemnozielone, sztywne, długości 8-14 cm. Szyszki jasnobrązowe, długości 4-7 cm, otwierają się w trzecim roku. Małe wymagania glebowe. Zupełnie wytrzymała na mróz. Najlepiej rośnie na glebach wapiennych, zarówno suchych piaszczystych jak i gliniastych. Najbardziej odporna wśród sosen na zanieczyszczenia. Podstawowa sosna do miast i rejonów przemysłowych. Ma kilka odmian geograficznych różniących się morfologią. -var. nigra (odm.austriacka): igły 6-14 cm, szyszki matowe szarobeżowe, 4,5-9 cm, kora na starych drzew szara -var. caramanica (odm.taurydzka): igły 8-16 cm, szyszki jaskrawo beżowożółte, 5-10 cm, kora starych drzew pomarańczowo-różowawa -var. pallasiana (odm.krymska): igły 10-18 cm, szyszki matowe szarobeżowe, 7-12 cm, kora starych drzew pomarańczowo-różowawa

autor: Magdalena Tomżyńska, TOMŻYŃSKI Szkołka Roślin;

zasięg geograficzny

od Bałkanów po Krym, na północy po Austrię

pochodzenie

pierwsza publikacja: J.F. Arnold 1785

grupa roślin

iglaste

grupa użytkowa

iglaste

forma

drzewo

siła wzrostu

wzrost typowy dla gatunku

pokrój

drzewiasty rozłożysty

szerokostożkowy

docelowa wysokość

od 15 m do 20 m

barwa liści (igieł)

ciemnozielone

zimozieloność liści (igieł)

igły zimozielone

owoce

szyszki, szyszkojagody

nasłonecznienie

stanowisko słoneczne

wilgotność

podłoże suche

podłoże umiarkowanie wilgotne

roślina tolerancyjna

ph podłoża

roślina tolerancyjna

odczyn lekko kwaśny

rodzaj gleby

piaszczysta

przeiętna ogrodowa

gliniasta

roślina tolerancyjna

walory

ciekawy pokrój

roślina zimozielona

zastosowanie

parki

zadrzewienia krajobrazowe

rekultywacja

zieleń publiczna

kompozycje naturalistyczne (parki i ogrody)

strefa

5b

autor: Magdalena Tomżyńska, TOMŻYŃSKI Szkołka Roślin;

